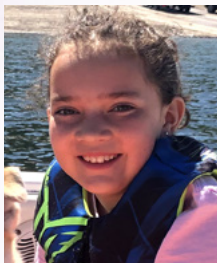

Mer tid med Max

Av Ashlyn B., 12 år,
Washington i USA

En gang dro jeg på campingtur på stranden sammen med familien min, noen venner og hunden min, Max. Vi svømte og lekte hele dagen. Da det ble mørkt, så vi på fyrverkeriet. Vi hadde alle en fantastisk tid.

Da fyrverkeriet var over, lette jeg etter Max. Men han var borte! Jeg fikk panikk og ropte at Max var borte. Mens tårene rant nedover ansiktet mitt, lette vi alle etter ham i skogen. Jeg følte en stille røst fortelle meg at jeg skulle be, så det gjorde jeg. Men hele kroppen min følte slapp som en fisk og jeg var redd for Max.

Vi fant ham ikke, så vi gikk tilbake til teltet vårt. Jeg fortsatte å be inni meg, men jeg begynte å miste håpet. Jeg gråt meg i søvn.

Noen timer senere vekket foreldrene mine meg. Max satt rett ved siden av meg! Foreldrene mine hadde hørt lyden av Max sitt halsbånd klirre utenfor teltet vårt. Jeg holdt ham tett inntil meg og takket stille Gud for at han hadde besvart mine bønner.

Tre år senere skadet Max ryggen og hadde store smerter. Han kunne ikke bli frisk, så vi måtte si farvel. Vår himmelske Fader trøstet meg og hjalp meg å føle fred. Den hellige ånd minnet meg på at vi nesten hadde mistet Max for tre år siden, men at Gud hjalp oss å finne ham. Jeg er takknemlig for at han ga oss mer tid til å elske Max.

Jeg vet at Gud besvarer bønner og trøster oss i prøvelser. Jesu Kristi forsoning er for alle. Jeg er så takknemlig for det Jesus Kristus og vår himmelske Fader har gjort for min familie og meg. ●

